

Dr hab. Joanna Czarnecka, prof. UMCS
Katedra Botaniki, Mykologii i Ekologii
Wydział Biologii i Biotechnologii UMCS
Ul. Akademicka 19
20-033 Lublin

Lublin, 07.01.2024 r.

Recenzja dotycząca
osiągnięcia naukowego, aktywności i współpracy naukowej
dr. Mateusza M. Wolanina
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki
biologiczne

Recenzja została przygotowana na podstawie Uchwały nr 197/10/2023 Rady Naukowej Kolegium Nauk Przyrodniczych UR z dnia 19 października 2023 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr. Mateuszowi Wolaninowi w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki biologiczne. Wykonałam ją w oparciu o następujące dokumenty przygotowane przez Habilitanta i przekazane mi w wersji elektronicznej oraz w postaci wydruku:

1. kopia wniosku z dnia 15.06.2023 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego,
2. potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia dyplomu o posiadaniu stopnia doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biologia,
3. autoreferat w języku polskim, zawierający również informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę,
4. wykaz osiągnięć naukowych wraz z wersją elektroniczną wszystkich publikacji naukowych wymienionych w wykazie,
5. kopie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe,
6. oświadczenia współautorów publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe,
7. kopie dokumentów urzędowych potwierdzających osiągnięcia Habilitanta.

Sylwetka Habilitanta

Dr Mateusz M. Wolanin ukończył studia magisterskie na kierunku biologia na Wydziale Biologiczno-Rolniczym Uniwersytetu Rzeszowskiego w 2007 r. W 2012 r. ukończył studia doktoranckie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie (Środowiskowe Studium Doktoranckie, Instytut Botaniki, Zakład Taksonomii Roślin, Fitogeografii i Herbarium) i obronił rozprawę doktorską pod tytułem „Geobotaniczne aspekty i flora roślin naczyniowych Pogórza Przemyskiego”, której promotorem był dr hab. Krzysztof Oklejewicz. Jednocześnie od roku 2008 do chwili obecnej był zatrudniony w Uniwersytecie Rzeszowskim, początkowo na Wydziale Biologiczno-Rolniczym, a od 2018 r. w Kolegium Nauk Przyrodniczych tego Uniwersytetu, najpierw na stanowisku asystenta, a po uzyskaniu stopnia doktora na stanowisku adiunkta. W tym czasie w latach 2019-2022 był zatrudniony w grupie pracowników dydaktycznych.

Ocena osiągnięcia naukowego

Ocena formalna

Osiągnięcie naukowe przedstawione do oceny, zatytułowane „Taksonomia i rozmieszczenie mniszków z sekcji *Erythrosperma* (Asteraceae: *Taraxacum*) na terenie Polski” stanowi cykl czterech tematycznie powiązanych artykułów naukowych:

- [1] Wolanin M., Musiał K. 2017. Chromosome numbers in 11 species of *Taraxacum* section *Erythrosperma* DT. from Poland. *Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica* 59 (2): 77-82.
- [2] Wolanin M., Musiał K. 2018. Chorology and taxonomic issues of *Taraxacum danubium* and *Taraxacum tortilobum* (section *Erythrosperma*), new species to the Polish flora. *Wulfenia* 25: 17-24.
- [3] Wolanin M.M., Musiał K. Wolanin M.N. 2018. *Taraxacum sandomiriense* (sect. *Erythrosperma*, Asteraceae) a new species from Poland. *Phytotaxa* 375 (2): 158-164.
- [4] Wolanin M., Klichowska E., Jedrzejczyk I., Rewers M., Nobis M. 2023. Taxonomy and distribution of *Taraxacum* sect. *Erythrosperma* (Asteraceae) in Poland. *PhytoKeys* 224: 1-88.

Prace zostały opublikowane w czasopismach znajdujących się w Q3-Q4 rankingu czasopism z obszaru *Plant Science*, baza *Web of Science Core Collection* (dane w tym zakresie pochodzą z grudnia 2023 r.), a ich współczynnik wpływu był następujący: *Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica* (IF z roku opublikowania 0,8; Q3, pozycja 170/239 w bazie *WoS Core Collection*, kategoria *Plant Sciences*), *Wulfenia* (IF z roku opublikowania 0,886; Q4, pozycja 230/239), *Phytotaxa* (IF z roku opublikowania 1,168; Q4, pozycja 182/239), *PhytoKeys* (IF z roku 2022 1,4 Q3, pozycja 160/239).

Powyższe prace były cytowane łącznie 7 razy (według informacji z 28.12.2023 r. baza *WoS Core Collection*, wartości bez autocytowań). Ani razu nie cytowano pracy opublikowanej w *PhytoKeys* [publikacja 4], co jest w pełni zrozumiałe, biorąc pod uwagę czas jej opublikowania, czyli 2023 r.

Publikacje są wieloautorskie, a Habilitant jest pierwszym autorem wszystkich prac. Zgodnie z zamieszczonymi oświadczeniami Habilitanta był on w przypadku każdej pracy autorem jej koncepcji, wykonawcą wszystkich, lub zdecydowanej większości, prac terenowych, osobą oznaczającą zgromadzone okazy roślin, bądź weryfikującą oznaczenia okazów znajdujących się w zbiorach zielnikowych oraz głównym autorem interpretującym wyniki. W każdym przypadku pełnił rolę autora korespondującego. Oświadczenia współautorów wskazują, że ich praca dotyczyła obszarów wymagających znajomości badań kariologicznych, molekularnych oraz umiejętności posługiwania się nowoczesnymi narzędziami modelowania i przygotowywania map potencjalnych zasięgów.

Strona formalna przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego nie budzi zastrzeżeń.

Ocena merytoryczna

Wszystkie prace stanowiące osiągnięcie naukowe stanowią spójny tematycznie cykl publikacji, trafnie zatytułowany „Taksonomia i rozmieszczenie mniszków z sekcji *Erythrosperma* (Asteraceae: *Taraxacum*) na terenie Polski”. Kolejne prace, opublikowane w latach 2017-2023 wskazują jednoznacznie na coraz bardziej pogłębione badania związane z taksonomią bardzo trudnej i problematycznej grupy roślin oraz udowadniają rozwój warsztatu badawczego samego Habilitanta. Po lekturze „Autoreferatu” i publikacji naukowych stanowiących osiągnięcie naukowe, w bardzo klarowny sposób rysuje się ścieżka rozwoju naukowego Habilitanta na kilku płaszczyznach:

- od lokalnych badań terenowych do badań w skali całego kraju,
- od samodzielnego gromadzenia okazów, doskonalenia techniki ich zbioru i przygotowania do przechowywania po pogłębione badania z wykorzystaniem materiałów zielnikowych z licznych krajowych kolekcji,
- od samodzielnej pracy taksonomicznej, z całą pewnością wysokiej jakości, w której podjął się badania trudnych i problematycznych grup roślin, w czym widać ogromny wpływ mentora Habilitanta i promotora jego pracy doktorskiej, nieżyjącego dr hab. Krzysztofa Oklejewicza, do stałej współpracy ze specjalistami taksonomami w Polsce (m.in. prof. dr hab. Marcin Nobis, prof. dr hab. Artur Nowak) oraz zagranicą (dr Radim Vašut, Uniwersytet Palackiego w Ołomuńcu, Czechy, z którym stale konsultuje oznaczenia i uzyskane wyniki badań),
- od prac czysto taksonomicznych po budowanie zespołów specjalistów, którzy wnoszą nowe techniki badawcze oraz znacząco uzupełniają i uwiarygadniają uzyskane wyniki z wykorzystaniem nowoczesnych technik molekularnych oraz technik modelowania.

Stałym, bardzo istotnym elementem wszystkich prac jest solidna dokumentacja materiału badawczego: dokładne podanie stanowisk badawczych, z których pochodzą okazy, deponowanie okazów w kolekcjach zielnikowych, co umożliwia w przyszłości wykonanie badań porównawczych oraz rewizję uzyskanych wyników oraz stała dobra praktyka potwierdzania oznaczeń Habilitanta przez doświadczonych taksonomów. Wagę takiego podejścia do pozostawienia niezbędnych zbiorów

i dokumentacji dla kolejnych badaczy zna sam Habilitant, który w przygotowanych dokumentach wielokrotnie podkreślał ograniczenia wynikające z braku w publikacjach naukowych dotyczących mniszków Polski (Tacik 1980, Małecka 1967, 1969) precyzyjnych danych na temat rozmieszczenia, oraz braku zachowanych okazów, które stanowiłyby cenny materiał porównawczy do jego badań.

Praca [1] prezentuje wyników analiz kariologicznych 11 gatunków *Taraxacum* z sekcji *Erythrosperma*. Informacje te są bardzo istotne dla badań taksonomicznych tej grupy, co jest bezpośrednio związane ze sposobem rozmnażania (apomiksja a rozmnażanie płciowe). Była to pierwsza publikacja prezentująca liczbę chromosomów 6 gatunków, a uzyskane wyniki są spójne danymi pochodzącymi z innych części Europy.

Praca [2] wniosła istotne informacje na temat zasięgów trzech gatunków mniszków (*T. danubium* A.J. Richards, *T. tortilobum* Florstr. i *T. erythrospermum* Andr. ex Besser). Dwa pierwsze są gatunkami nowymi dla flory Polski, dlatego w pracy przedstawiono ich szczegółowe opisy morfologiczne, informacje dotyczące ekologii oraz wyniki badań kariologicznych.

Praca [3] prezentuje dane o nowym dla nauki gatunku mniszka *T. sandomiriense* Wolanin, odnalezionym i opisanym przez Habilitanta. Praca zawiera informacje o jego rozmieszczeniu, ekologii oraz prezentuje wyniki analizy kariologicznej. Ponadto podczas rewizji zbiorów zielnikowych Habilitant odnalazł okaz tego gatunku zebrany w 1924 r. przez A. Kozłowską na Górze Strzeleckiej w Sandomierzu.

Praca [4] stanowi istotne i kluczowe podsumowanie wieloletnich badań Habilitanta i towarzyszącego mu zespołu naukowców nad taksonomią mniszków z sekcji *Erythrosperma*. W oparciu o zebrany własnoręcznie materiał badawczy oraz rewizję materiałów zielnikowych zgromadzonych w 9 herbariach Polski sporządzono listę 14 gatunków występujących na terenie Polski, przygotowano klucz do ich oznaczania w oparciu o łatwo dostrzegalne cechy, sporządzono szczegółowe opisy morfologiczne, opisano ekologię i morfologię poszczególnych taksonów, a tekst uzupełniono bogatą dokumentacją fotograficzną (pokrój w warunkach naturalnych, morfologia liści i niełupiek, mikromorfologia niełupiek). Ponadto zastosowano nowoczesne metody analiz molekularnych oraz wielkości genomu, a zbudowany w oparciu o analizy molekularne dendrogram potwierdził zasadność stosowania wybranych przez Autora cech morfologicznych do wykonania poprawnych oznaczeń. Istotnym elementem pracy było przygotowanie map potencjalnych zasięgów poszczególnych gatunków w Europie Środkowej, co przy bardzo niewielkiej liczbie potwierdzonych stanowisk (zaprezentowanych w pracy w postaci kartogramów ATPOL) daje obraz potencjalnego obszaru, na którym mogą występować te taksony. Z drugiej strony kluczowym ograniczeniem modelowania, na co uczciwie wskazuje Habilitant, są bardzo skąpe dane o występowaniu poszczególnych gatunków. Zdając sobie sprawę z tego ograniczenia sporządzono modele dla tych gatunków, dla których dysponowano informacją o wystąpieniu z co najmniej 10 stanowisk. Jest to moim zdaniem również istotne ograniczenie dla przypisania kategorii zagrożenia poszczególnym taksonom. Ze względu na brak specjalistów potrafiących rozpoznawać te gatunki, wiedza o liczbie stanowisk i ich zasobności jest bowiem bardzo fragmentaryczna. Po przejrzaniu kilku opracowań taksonomicznych dotyczących

środkowo-wschodniej Polski (na rycinie 8 nie ma żadnych stwierdzonych stanowisk na tym obszarze) zauważam, że gatunki z tej sekcji tam występują, choć chyba stosunkowo rzadko. Jeśli są rozpoznawane, to autorzy prac najczęściej ograniczają się do identyfikacji sekcji *Erythrosperma* (np. Kucharczyk M. 2001. Distribution atlas of vascular plants in the middle Vistula River Valley. Wyd. UMCS).

Podsumowanie

Do najważniejszych osiągnięć Habilitanta zaliczam:

1. Opisanie nowego dla nauki gatunku *Taraxacum sandomiriense* Wolanin.
2. Uporządkowanie wiedzy na temat występujących w Polsce gatunków z sekcji *Erythrosperma* w oparciu o prace terenowe oraz rewizję materiałów zielnikowych.
3. Potwierdzenie za pomocą metod molekularnych zasadności zastosowania wybranych przez Autora cech morfologicznych do wykonania poprawnych oznaczeń gatunków *Taraxacum* z sekcji *Erythrosperma*.
4. Przygotowanie map potencjalnego rozmieszczenia dla tych krajowych gatunków z rodzaju *Taraxacum* sekcja *Erythrosperma*, dla których Habilitant dysponował wystarczającą liczbą danych.
5. Określenie liczby chromosomów oraz rozmiarów genomu badanych gatunków.

Nieco mniejszą wagę przywiązuję do przygotowanych map rozmieszczenia gatunków z sekcji *Erythrosperma* na terenie Polski oraz określenia ich stopni zagrożenia. Te informacje są raczej potwierdzeniem naszej (czyli botaników) niewiedzy na ten temat i wskazaniem obszarów dla przyszłych badań.

Wnioski

Przedstawiony jako osiągnięcie naukowe powiązany tematycznie cykl prac naukowych spełnia wymagania ustawowe w stopniu wystarczającym i wskazuje na znaczący rozwój naukowy Habilitanta od momentu uzyskania stopnia doktora. **Pozwala na to, żeby zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z dnia 30 sierpnia 2018 r., Poz. 1668), art. 219, ust. 1 pkt 2 ocenić wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny nauki biologiczne jako istotny.** Dużą wartością osiągnięcia jest staranność i uczciwość w pracy z własnoręcznie zgromadzonym materiałem i z okazami zielnikowymi oraz dbałość o pozostawienie rzetelnej dokumentacji z badań dla kolejnych grup badaczy. Niedosyt budzi jakość czasopism naukowych, w których publikowane były wyniki badań. Jak podałam w części dotyczącej oceny formalnej osiągnięcia naukowego, są to czasopisma z 3 bądź 4 kwartyła rankingu czasopism z obszaru *Plant Science* (baza *WoS Core Collection*), o stosunkowo niskich współczynnikach wpływu. Czy były podejmowane próby publikowania wyników badań w czasopismach o szerszym zasięgu i odbiorze wśród specjalistów? Warto byłoby zapytać o przyczynę samego Habilitanta, jeśli zgodzi się na to przewodniczący Komisji Habilitacyjnej.

Mniejszy niepokój budzi liczba cytowań prac składających się na osiągnięcie naukowe. Mam świadomość niewielkiej liczby specjalistów w tym zakresie, ponadto kluczowa praca, w czasopiśmie *PhytoKeys*, ukazała się w 2023 r.

Ocena pozostałej aktywności naukowej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na działalność zagraniczną

Dorobek publikacyjny

Habilitant jest on autorem/współautorem trzech monografii, 2 rozdziałów w monografiach, 18 prac z bazy JCR (w tym 4 prace stanowią osiągnięcie habilitacyjne), 4 prac opublikowanych w czasopiśmie anglojęzycznych nieuwzględnionych w bazie JCR oraz 30 prac opublikowanych w polskojęzycznych czasopiśmie naukowych. Łączna liczba punktów MNiSW wynosi 1143,5, a łączny IF publikacji 24,323.

Zgodnie z bazą *WoS Core Collection* (04.01.2024 r.), 20 prac Habilitanta (łącznie prace wchodzące w skład osiągnięcia + pozostałe prace) było łącznie cytowanych 129 razy (bez autocytowań) indeks H jest równy 7. Wskaźniki te są stosunkowo wysokie, szczególnie w naukach środowiskowych oraz biorąc pod uwagę bardzo wąską i specyficzną tematykę prac Habilitanta.

W dotychczasowej pracy naukowej Habilitanta mogę wyróżnić następujące nurty:

1. Badania taksonomiczne i chorologiczne gatunków z rodzaju *Rubus* oraz *Taraxacum* (sekcja *Erythrosperma*, wyniki te stanowią osiągnięcie naukowe przedstawione do recenzji; oraz sekcje *Taraxacum* i *Palustria*).

Badania te są prowadzone we współpracy ze specjalistami polskimi oraz zagranicznymi (Ukraina – dr V. Honcharenko, Lwowski Uniwersytet im. Iwana Franki; Czechy – dr B. Trávniček i dr R. Vašut) i wydają się być najbardziej efektywne spośród wszystkich podejmowanych przez Habilitanta nurtów badawczych. Kilukrotne krótkie staże w ww. jednostkach naukowych oraz trwała współpraca ze specjalistami w tym zakresie dały efekty w postaci znaczącej części publikacji naukowych Habilitanta oraz przyczyniły się do opisanie nowych dla Polski i Ukrainy gatunków z rodzaju *Rubus* (2 gatunki nowe dla Ukrainy, 2 gatunki nowe dla Polski, jednocześnie są to gatunki nowe dla nauki) i rodzaju *Taraxacum* (21 gatunków nowych dla Ukrainy, 13 gatunków niepodawanych wcześniej z obszaru Polski, poza tym należy wspomnieć raz jeszcze o gatunkach z sekcji *Erythrosperma*, w tym jednym gatunku nowym dla nauki).

2. Pozostałe badania florystyczne koncentrujące się na określonych taksonach (*Crataegus* sp. w przypadku przygotowywania *Atlas Florae Europaeae*) lub obszarach, w tym: aktualizacja danych na temat flory Eurazji pod kierunkiem prof. dr hab. Marcina Nobisa, czego efektem jest cykl publikacji z lat 2017-2020; publikacja wyników uzyskanych podczas przygotowywania rozprawy doktorskiej (w tym opracowanie monograficzne Wolanin M. 2014. Rośliny naczyniowe Pogórza Przemyskiego i zachodniej części Płaskowyżu Chyrowskiego. *Prace Botaniczne* 47, Kraków, 383 s. oraz liczne artykuły, głównie polskojęzyczne).

Trudno nazwać nurtem badawczym jednorazowe zaangażowanie się w badania etnobotaniczne, w wyniku których ukazała się jedna wieloautorska publikacja (Łuczaj i in. 2022).

Pozostałe aspekty aktywności naukowej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na działalność zagraniczną

Habilitant do tej pory nie kierował żadnym projektem badawczym, był wykonawcą w grantie promotorskim KBN realizowanym w latach 2009-2012, nie był również wykonawcą w żadnym, nawet uniwersyteckim projekcie naukowym. Uczestniczył bądź uczestniczył w pracach kilku zespołów naukowych (opracowanie taksonu *Cratogeomys* na potrzeby *Atlas Florae Europaeae*, udział w pracach zespołów prof. Marcina Nobisa i dr hab. Łukasza Łuczaja. Jednak wydaje się, że Habilitant w tych zespołach raczej wykonawcą ściśle określonych zadań, a nie inicjatorem całych projektów, bądź osobą odpowiedzialną za tworzenie lub współtworzenie koncepcji badań. W mojej ocenie, poza nurtem badawczym związanym bezpośrednio z osiągnięciem naukowym, samodzielność Habilitanta oraz jego aktywność w środowisku krajowym i międzynarodowym jest skromna. W przedstawionych dokumentach nie ma również żadnych informacji o staraniach Habilitanta w zakresie pozyskania zewnętrznych środków na badania (choćby w konkursie Miniatura, gdzie szansa odniesienia sukcesu jest stosunkowo duża, w porównaniu do innych konkursów NCN). Jako osoba, która z racji swoich zainteresowań naukowych jest zaangażowana w działania na rzecz ochrony przyrody (odniosę się do tego aspektu działalności w kolejnej części recenzji), Habilitant mógł również podjąć próby pozyskania środków z zasobów Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska.

Istotnym aspektem aktywności naukowej Habilitanta były krótkie staże (czy może raczej wizyty studyjne) w dwóch uniwersytetach zagranicznych, z którymi prowadzona była stała współpraca w zakresie badań taksonomicznych i weryfikacji oznaczeń okazów: w Uniwersytecie Palackiego w Ołomuńcu (4 pobyty) i w Lwowskim Narodowym Uniwersytecie im. Iwana Franki (2 pobyty).

Pozostałe warte wspomnienia aktywności to:

- udział w konferencjach krajowych (odpowiednio 9 i 6 po uzyskaniu stopnia doktora) – niestety brakuje informacji o formie wystąpień (poster czy referat) ani o tym, czy Habilitant był jedynie współautorem wystąpień, czy również je prezentował. Większość z konferencji wydaje się mieć lokalny charakter, co najwyżej dotyczyły regionu karpackiego,
- recenzowanie 10 prac naukowych, w tym jedynie część czasopism jest na liście JCR, większość o niskiej wartości współczynnika wpływu (wyjątkiem jest tu *Preslia*, IF₂₀₂₂ 3,4, Q2, miejsce 69/239 w kategorii *Plant Sciences*, pozostałe: *PhytoKeys* – IF₂₀₂₂ 1,4; Q3, 160/239; *Folia Geobotanica* – IF₂₀₂₂ 1,2, Q3, 175/239; *Pakistan Journal of Botany* – IF₂₀₂₂ 1,2, Q3, 175/239).

Wnioski

Działalność publikacyjna Habilitanta oraz jego aktywność międzynarodowa (staże naukowe, stały kontakt z autorytetami w ramach obszaru badań Habilitanta) w wystarczającym stopniu spełnia

warunek znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny nauki biologiczne. Jednak pozostałe aspekty aktywności naukowej są stosunkowo skromne, a znacząca ich część miała charakter lokalny i wymaga zdecydowanego rozwoju w dalszych latach pracy. Niewielka liczba przygotowanych recenzji w czasopiśmie o stosunkowo niskich współczynnikach wpływu lub nieposiadających tych współczynników świadczy o tym, że Habilitant nie jest postrzegany jako autorytet w swojej dziedzinie.

Zgodnie z wytycznymi Rady Doskonałości Naukowej (Postępowania dotyczące nadawania stopnia doktora habilitowanego. Poradnik aktualizowany, ostatnia aktualizacja z dnia 9 sierpnia 2023 r., <https://www.rdn.gov.pl/dobre-praktyki.poradnik-postepowania-dotyczace-nadawania-stopnia-doktora-habilitowanego.html>) „recenzenci nie powinni uzależniać konkluzji recenzji od oceny spełnienia przez osobę ubiegającą się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przesłanki dotyczącej wskazywania się aktywnością naukową albo artystyczną, o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 3 z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym”. Dlatego dla porządku odnotowuję jedynie, że odbieram te pozostałe aspekty aktywności naukowej Habilitanta jako bardzo skromne. Chętnie dowiedziałabym się, czy Habilitant podejmował próby pozyskania funduszy na badania naukowe w trybie konkursowym (nawet na poziomie własnego Uniwersytetu), budowania szerszych zespołów badawczych? Dlaczego wyniki badań nie były prezentowane na konferencjach o znaczeniu co najmniej krajowym? Podobnie, jak w przypadku oceny przedstawionego osiągnięcia naukowego uważam, że warto byłoby zapytać o to samego Habilitanta, jeśli zgodzi się na to przewodniczący Komisji Habilitacyjnej.

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę

Dr Mateusz Wolanin pracuje w Uniwersytecie Rzeszowskim od 2008 r., początkowo był zatrudniony na stanowisku asystenta, później adiunkta, w tym w latach 2019-2022 w grupie pracowników w dydaktycznych. W tym czasie koordynował zajęcia dydaktyczne w ramach 5 kursów na kierunkach biologia i biotechnologia, ponadto był jednym z prowadzących 3 inne kursy. Był promotorem 8 prac dyplomowych, recenzował 16 prac (kierunki biologia i ochrona środowiska, nie podano informacji, czy były to prace na studiach I czy II stopnia). Podaną w autoreferacie informację o pełnieniu roli promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim dr Agnieszki Marceli traktuję jako aktywność naukową, a nie dydaktyczną (udział w rozwoju kadry naukowej). Do osiągnięć dydaktycznych należy również zaliczyć pracę Habilitanta na rzecz rozwoju oferty dydaktycznej i jakości kształcenia (udział w opracowaniu programów studiów i raportu samooceny na potrzeby wizytacji PKA). Ten ostatni aspekt aktywności dydaktycznej jest z pewnością powiązany z zatrudnieniem Habilitanta na etacie dydaktycznym w latach 2019-2022.

Przedstawione w Autoreferacie osiągnięcia organizacyjne (członkostwo w Radzie Instytutu Biologii, działania na rzecz organizacji herbarium) oraz związane z popularyzacją nauki (współpraca z Arboretum w Bolestraszczykach w zakresie rozbudowy kolekcji jeżyn, zajęcia dla uczniów szkół, opracowanie jednej tablicy informacyjno-edukacyjnej, udział w Nocy Biologów) i działania na rzecz ochrony przyrody (prace

na zlecenie Generalnego Inspektoratu Ochrony Środowiska oraz Wydziału Ochrony Środowiska UM Rzeszowa oraz członkostwo w Radzie Naukowej Bieszczadzkiego PN) nie wykraczają poza podstawowe oczekiwania wobec doświadczonych pracowników Uniwersytetu.

Wnioski

Aktywność w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę nie podlega ocenie podczas postępowania habilitacyjnego. Chciałabym jednak podkreślić, że osiągnięcia w tym zakresie uważam za przeciętne, bezpośrednio związane z wypełnianiem podstawowych obowiązków służbowych.

Wniosek końcowy

Powyższa ocena osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego dr. Mateusza Wolanina wskazuje na spełnienie w wystarczającym stopniu wymagań stawianych w art. 219, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe jest powiązaniem tematycznie cyklem prac naukowych wnoszącym istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne. Pozostała działalność naukowa w wystarczającym stopniu spełnia warunek znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny. Dalego wnoszę do Rady Naukowej Kolegium Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Rzeszowskiego rekomendację poparcia wniosku dr. Mateusza M. Wolanina o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr hab. Joanna Czarnecka, prof. UMCS

